

Tisztelt igazgatóság, tanáraink, szülők és hozzátartozók, a ballagó diákok nevében szeretném megköszönni mindenkinek aki most itt van, hogy velünk ünnepli a nagy pillanatunkat. Azt a pillanatot amikor hirtelen Lovassysokból EX-Lovassysok leszünk. A pillanatot, ami lezárja a gimnazista éveinket és baljósan jelzi, hogy az utolsó kapun, ami az érettségitől elválaszt beléptünk.

Amikor ide kerültünk 5 éve, úgy tűnt mintha örökké tartana és örökké is tartott, addig, amíg egyszercsak már nem. Értem ezt arra, amikor úgy tűnt hogy egy péntek 7. óra soha nem ér véget, pedig már nagyon menni akartunk és úgy is, hogy látszólag véget nem érő számú tesink volt. De ez valahogy mégis megnyugtatóan hatott: bármi történt a Lovassyn kívül, másnap angolon akkor is szódogát írtunk (Már amíg volt angolunk).

Aztán egyszercsak már nem. Egyik napról a másikra kevesebb lett a nyelvóra, elfogytak a számonkérések. Már csak 10 nap volt: 5 teszi, az utolsó magyarok. Még egy matek vagy infó próbaérettségi. Ami eddig örökké tartónak tűnt, hirtelen véget ért. A végtelen számú teszi elfogyott, nincs több rajz, ahol az évek során egyre jobban éreztük magunkat és hirtelen magunkra maradtunk az érettségiig. Ezzel együtt viszont most olyan, mintha mindig is Lovassysok lettünk volna. Tényleg örökké itt voltunk. Már alig tudom felidézni milyen volt előtte. És ezzel, hogy elballagunk és közben a griff is bezárt, lezárul egy korszak.

Annyi mindenben volt részünk. A szurkolótábor hiányának ellenére is megfelelő eredmény született a csipetkénken. A covid miatti online órák alatt megláttuk ki bírja a legtovább pislogás nélkül vagy ki lesz az első, aki elfelejti lenémítani a mikrofonját. Osztálykirándulások, többé-kevésbé fegyelmezett tanórák, elképesztő műsorok: a 102-esben lévő "Állatfarm" tábla például NEM a helyiek magatartása miatt került oda (azt nyilatkozták, hogy ez szerintük inkább a C-sekre jellemző) de állítom hogy mi hoztuk divatba az operatőrök rémálmát: a két színpados műsort. Néha kimentünk az ablakon, táncoltunk - többször is, a telefonunkat persze nem használtuk, de például volt köztünk olyan aki a 755-ös felírás helyett inkább az igazolatlant választotta. Amit el lehet képzelni, közlünk legalább egy ember szerintem megcsinálta. Úgyhogy teljes volt a Lovassyban töltött életünk.

Amit még muszáj kiemelni, az a rengeteg minden amit elértünk. Versenyeredmények, röplabda (amiben éjjel-nappal jók vagyunk), nyelvvizsgák, azok az érettségek amiket már korábban teljesítettünk és azok amik a tanáraink lelkiismeretes munkájának köszönhetően biztosan jól fognak sikerülni. Úgyhogy a ballagó diákok nevében: Köszönjük a kitartást, a befektetett extra időt és a sok segítséget!

Hát, nagyjából eddig akartam húzni a vendégek, a tanári kar, az igazgatóság, meg az érettségi miatt már nagyon izguló diákság idejét. Majd ha végeztünk akkor azért gurítsunk le ünneplésül egy... ...almalét...

Megtettük amit meg kellett. Kitartást és sok szerencsét mindannyiunknak!